

in memoriam

За Васил Тодоров Имаше един стар български филм, който се казваше „Най-добрият човек, когото познавам!“. За мен, а сигурен съм, че и за много от Вас това беше Васко - Васко Тодоров, както го наричахме всички. Изпращаме го днес с много болка и със свито сърце, неговите близки, приятели, колеги ... Той имаше много приятели и всички безкрайно го обичахме. А и как да не обичаш този тих, скромен и добър човек?! ...

Беше завършил Софийското музикално училище, после в Ансамбъла на строителни войски, после в Консерваторията и Симфоничния оркестър на БНР. Основател и ръководител на Камерен ансамбъл „София брас“ и много др. камерни формации. Вдъхновител, организатор ... Работих с него 29 години, буквално „рамо до рамо“, всеки Божи ден - в Радиооркестъра, в много други оркестри, на записи (ех, колко записи?!), на турнета в чужбина (къде ли не по света, в Европа, Азия, Африка, Америка...), с тромбовия кuartет „АКВИ“ (колко репетиции, колко изяви, колко записи пак?!). ...

Събирахме се семействата - на планина, на море, на къмпинг, карахме колела, заедно пораснаха децата ни ... Васко беше софиянец, аз не, **но той никога не парадираше с това**. Беше постъпил в Радиооркестъра преди мен, беше свирил в легендарната Филхармония „Пионер“ с Влади Симеонов, имаше по-голям опит като оркестрант, **но никога не парадираше с това**. Имаше интелигентни родители, ерудирани хора, дали му прекрасно възпитание, **но никога не парадираше с това**. Владееше няколко инструмента, освен тенор и алттромбон и еуфониум. С това беше изключително ценен за тромбовата група в оркестъра, **но никога не парадираше с това**. Притежаваше най-богатата в България нототека за медни духови ансамбли, събирана много години, ... **но никога не парадираше с това**. Правеше аранжimenti за квинтета си. Беше дипломиран оператор, снимаше с камера ... а как снимаше само?! Какви филми правеше от една сватба, концерт или театрална постановка, късометражни филми, филми режисирани с идея и озвучени с най-подходящата музика. Беше образован, знаещ и можещ ... **и никога не парадираше с това. Той никога с нищо не парадираше!** Притежаваше аристократична скромност и благородство, съдържаност, каквато рядко се среща. Затова винаги беше предпочитан партньор за работа в оркестър или за камерна музика. А и защото като инструменталист беше безкомпромисен и се вписваше успешно навсякъде. Беше човек на мярката, мярка във всичко. Говореше малко, но всичко което кажеше беше точно и мъдро. Сбогуваме се с един много качествен човек. За мен е привилегия, че бях негов приятел и колега и съм му благодарен за това. Почивай в мир, Приятелю! Ще ни липсваш!